

ΤΟΚΚΑ

ISSN 1986-2989

ΙΟΥΝΙΟΣ-HAZİRAN 2012 SAYI / ΦΥΛΛΟ: 45

Δημοσιεύεται με την στήριξη των FES, BİLİBAN και İKME
FES, BİLİBAN ve İKME'nin katkıları ile yayınlanmaktadır

ÜCRETSİZ / ΔΩΡΕΑΝ

Το σημερινό αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις και ο δρόμος μας προς το μέλλον

Σπύρος Χατζηγηγορίου

Στη συνάντηση της 30ης Μαΐου των αρχηγών ή αντιπροσώπων των Ελληνοκυπριακών και Τουρκοκυπριακών κομμάτων, που συναντώνται κάθε μήνα στο Λήδρα Πάλας, ο ΔΗΣΥ ενέγραψε θέμα και συζητήθηκε το σημερινό αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις και πώς προχωρούμε προς το μέλλον.

Συγχάρηκα το ΔΗΣΥ που ενέγραψε αυτό το θέμα προς συζήτηση παρέχοντας μας έτσι την ευκαιρία να συζητήσουμε τη μελλοντική μας πορεία για να βρούμε από το αδιέξοδο και να προγραμματίσουμε τη μελλοντική μας πολιτική για να επιτύχουμε την επανένωση της πατρίδας μας και του λαού μας το συντομότερο δυνατό.

Στη συνέχεια, ευχαρίστησα τον κ. Αναστασιάδη γιατί μας έδωσε νέα τροφή για σκέψη με την ελπίδα, οι προσπάθειες του για αναζήτηση λύσης του Κυπριακού προβλήματος να φέρουν έναν αισιόδοξο αέρα, ένα νέο όραμα, νέες ιδέες και μία ελπίδα για το μέλλον. Κατά την άποψή μου δεν μπορεί ποτέ να υπάρξει αδιέξοδο στην αναζήτηση λύσης του Κυπριακού προβλήματος όταν υπάρχει πραγματική θέληση για λύση και έντονη επιθυμία για επανένωση της πατρίδας μας. Οι προσπάθειες για αναζήτηση λύσης πρέπει να είναι αδιάκοπες, έντονες και αποφασιστικές, γιατί αν σταματήσουμε έστω και για ένα δευτερόλεπτο, χάνουμε το βήμα, χάνουμε το τραίνο, μένουμε πίσω με τη μιζέρια μας και με την κατάθλιψη μας με την βεβαιότητα ότι μερικά χρόνια αργότερα θα καλούμε το παρελθόν να επιστρέψει στο σήμερα και πιθανό να ζητήσουμε όπως ο ήλιος ανατείλει από τη δύση!!

Ο κ. Αναστασιάδης, ως ένας καλός νομικός που είναι πιθανό να γνωρίζει ότι ο Thomas Jefferson, το έτος 1776 συνέταξε μέσα σε ένα μήνα τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας από μέρους των πέντε μελών της Επιτροπής που είχαν εξουσιοδοτηθεί από τους αντιπροσώπους των 13 Πολιτειών Αποικιών που ήταν οι πρώτες Πολιτείες - Αποικίες που συμφώνησαν να

κρόσυρτες συζητήσεις και να δοθεί, σε σύντομο χρονικό διάστημα, το μήνυμα σ'ολόκληρο τον κόσμο η εκλογή του νέου «Αλάθθου» Πάπα.

Δεν υπολογίσαμε ποτέ το ημερήσιο κόστος της μη λύσης του κυπριακού Προβλήματος. Οι ταγοί της χώρας μας δεν σκέφτονται ότι 12 περίπου άνθρωποι μεταβαίνουν κάθε μέρα στον παράδεισο, χωρίς δικαίωμα επιστροφής και χωρίς να γνωρίσουν τη χαρά να δουν επανενωμένη την πατρίδα τους. Τον περασμένο μήνα πέθανε η αδελφή μου που ζούσε στο Γερόλακκο και τάφηκε στη Λακατάμια «σε μια ξένη γη».

Το πιο πάνω κόστος δεν περιλαμβάνει τη θλίψη, την απογοήτευση και τον πόνο που πολλοί από εμάς που φοβούνται ότι ο Θεός θα μας καλέσει κοντά του ανά πάσαν στιγμή προτού δούμε τους τόπους μας ελεύθερους και την Κύπρο μας επανενωμένη. Τολμώ να καλέσω τους πολιτικούς μας να μην κρύβονται, πίσω από την τουρκική αδιαλλαξία, τον σοβινισμό και τα τραγικά γεγονότα του 1974.

Ο λαός μας χρειάζεται καλή θέληση, καθαρό και συγκεκριμένο όραμα και αποφασιστικότητα, να ζήσουμε σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία με σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα, στα ήθη και την κουλτούρα όλων των άλλων συμπατριωτών μας.

Συμπερασματικά θα ήθελα να αναφέρω ότι θέλω λύση του κυπριακού, «αν όχι χθες το αργότερο σήμερα». Οι επικείμενες Προεδρικές εκλογές, που είναι προγραμματισμένες για την εκλογή Προέδρου μιας μοιρασμένης χώρας, να γίνουν για την εκλογή Πολιτικών Αντιπροσώπων μιας επανενωμένης Κύπρου.

ιδρύσουν τη νέα χώρα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (Ιδε βιβλίο Paul Johnson – History of the American People σελ. 154).

Εμείς προσπαθούμε, εδώ και τώρα 50 σχεδόν χρόνια, να συμφωνήσουμε στο σύνταγμά μας. Ποια η σύγκριση του χρόνου;

Τι προσπαθούμε να κάμουμε; Να τετραγωνίσουμε τον κύκλο; Μόνο 24 ώρες διαρκεί το Συνέδριο των Καρδιναλίων για την επιλογή ενός νέου Πάπα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των υποψηφίων που δυνατό να υπάρχουν.

Αυτός ο περιορισμός είναι για να εμποδίσει μα-

Müzakerelerdeki bugünkü çıkmaz ve geleceğe yönelik yolumuz

Spiros Hacıyorgiu

Her ay Ledra Palace'da yapılan, Kıbrıs Rum ve Kıbrıs Türk parti temsilcilerinin ya da liderlerinin katıldığı 30 Mayıs'taki toplantıda, DİSİ müzakerelerdeki bugünkü çıkmaz ile geleceğe nasıl ilerleyeceğimiz konusuna açtı ve bu konu tartışıldı.

Bu konuyu tartışmaya açan ve bu şekilde bize çıkmazdan kurtulmak üzere gelecekteki sürecimizi tartışmanın yanı sıra vatanımızın ve halkımızın en kısa sürede yeniden birleşebilmesi için gelecekteki politikamızı planlama fırsatını sunan DİSİ'yi toplantıda tebrik ettim.

Akabinde, bize Kıbrıs sorununa çözüm aranmasına yeni bir iyimser bir hava, yeni bir vizyon, yeni fikirler ve geleceğe ilişkin bir umut ile yeni bir düşünce gıdası verdiği için Sayın Anastasidis'e teşekkür ettim. Kanımca, çözüm için gerçek bir irade ve vatanımızın yeniden birleşmesi için yoğun bir istek varsa Kıbrıs sorununun çözüm arayışında hiçbir zaman bir çıkmaz olamaz. Çözüm aranmasına ilişkin çabalar aralıksız, yoğun ve kararlı olmalıdır, zira iki dakikalığına dahi durursak atılacak adımı kaybederiz, treni kaçıırız ve birkaç yıl sonra geçmiş bugüne dönmeye çağıracağımızdan ve belki

de güneşin batıdan doğmasını talep edeceğimizden emin bir halde tüm sefilliğimiz ve yaşadığımız acı ile geride kalırız!!

Sayın Anastasidis, iyi bir hukukçu olarak muhtemelen Thomas Jefferson'ı biliyordur. Jefferson, 1776 yılında bir ay içerisinde ilk eyaletler-koloniler olan 13 Koloni tarafından yetkilendirilen beş komite üyesi ile birlikte Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi'ni kaleme almıştı. Bu Bildirge'de bu 13 koloni, yeni bir ülke, Amerika Birleşik Devletleri'nin kurulması üzerinde uzlaşmaktaydı. (bkz. Paul Johnson – History of American People, sayfa 154).

Biz neredeyse 50 yıldır anayasamız üzerinde uzlaşmaya çalışıyoruz. Burada zaman kıyaslaması olur mu?

Ne yapmaya çalışıyoruz? Çemberi kare haline getirmeye mi? Kaç aday olursa olsun, yeni Papa'nın seçilmesi için Kardinaller Kurulu'na yalnızca 24 saat yetmektedir.

Bu sınırlama, uzun süreli tartışmaları önlemek ve en kısa sürede tüm dünyaya yeni «yanılmaz» Papa'nın seçildiği mesajını vermek içindir.

Kıbrıs sorununun çözülmemesinin günlük bedelini hiçbir zaman hesaplamadık. Ülkemizin reisleri, her gün yaklaşık 12 kişinin geri dönüş hakla-

rını elde etmeden ve yeniden birleşmiş vatanlarını tanımadan, hatta görmeden cennete gittiğini düşünmüyorlar. Geçtiğimiz ay Yerolakko'da (Alayköy) yaşamış olan kız kardeşimi kaybettik ve Lakatamya'ya, «yabancı bir toprağa» gömüldü.

Bu bedel; üzüntüyü, hayal kırıklığını ve bizim gibi memleketimizi özgür ve Kıbrıs'ımızı yeniden birleşmiş görmeden Tanrı'nın her an bizi yanına çağırabileceğinden korkan birçok kişinin yaşadığı acıyı içermiyor. Siyasilerimizi Türk uzlaşmazlığının, şovenizmin ve 1974'ün trajik olaylarının arkasına saklanmamaya davet ediyorum.

Halkımız; çok kültürlü bir toplumda, insan haklarına, geleneklere ve diğer tüm hemşehrilerimizin kültürlerine saygı duyarak yaşamamız için iyi niyete, açık somut bir vizyona ve kararlılığa ihtiyaç duymaktadır

Sonuç olarak, Kıbrıs sorununun çözümünü «dünden değilse bile en geç bugün istediğimize» değinmek istiyorum. Bölünmüş bir adanın Cumhurbaşkanı seçmek için programlanan önümüzdeki cumhurbaşkanlığı seçimlerinde birleşik bir Kıbrıs'ın Siyasi Temsilcilerinin seçilmesi için yapılmalı...

Kıbrıs'ı Kıbrıslılar Yönetsin

11 Haziran'da Ankara'da yapılan basın toplantısının metni:

Kıbrıs sorunu, uzun bir çatışma tarihini içinde barındırmaktadır. Kıbrıslıların ortak vatanlarında yaşamları, milliyetçi kesimlerin "büyük"(!) düşlerinin, kapitalist toplumdaki klasik sınıf çelişkilerinin ve emperyalistlerce önemli sayılan coğrafyanın tutsaklığının dayatmalarından kurtulamadı.

Yaşanan süreçte Kıbrıslılar, ortasından tel örgüler geçen, coğrafyası kanla bölünmüş, halkı ve tüm yaşam alanları ikiye ayrılmış olarak hayatlarını sürdürmeye çalışıyor.

1974 yılında, bilinen gelişmeler neticesinde, Türkiye'nin askeri harekati ve Ada'nın Kuzey'inin işgal edilmesi, işgalin fetih siyaseti sonucu kalıcılığın neden oldu.

Bu fetih siyaseti sonucu, Türkiye sivil ve askeri bürokratları başta olmak üzere; Türkiye'nin derin ve sivil yönetimlerini uyguladıkları asimilasyon ve entegrasyon politikaları sonucunda Kıbrıs'ın kuzeyini Türkleştirme ve Sünni-Müslümanlaştırma gayretini ısrarla sürdürmektedirler. Bu anlayış, resmi olarak 1950'lerin ortasında TAKSİM tezi ile ifade edilirken ki o zamanda da ana hedef adanın tamamını geri almaktır, şimdi "ata toprağını geri alma ve Türkleştirme" diye de ifade edilebilecek istidat (irredentist) siyaseti Kıbrıs'ın kuzeyi için günlük yaşamda öne çıkmaktadır. Bunun için; Kıbrıs'ın kuzeyinde bir valilik gibi çalışan elçilik kurumu oluşturulmuş, bu kurum aracılığı ile sosyal politikalara, siyasi alana açık ve kapalı müdahalelerde bulunulmuş, Kıbrıs'ın kuzeyindeki idarenin, Ankara'nın bir acentası gibi hareket etmesi sağlanmıştır. Askeri kurumların yanında, Kutlu Adalı'nın da öldürülmesinden de sorumlu tutulan, kendine ait radyosu ile her gün şoven ve milliyetçi yayınları çeşitli formatlarda kitlelere taşıyan, Kıbrıs'ın kuzeyini dev Türk bayraklarıyla donatan, yeraltı faaliyetlerinde paravan olarak kullanılan Sivil Savunma Teşkilatı'nın başında TC Genelkurmayı tarafından atanan askeri yetkililer bulunmaktadır.

AKP iktidarı da, klasik devlet politika ve söylemlerinden bir farklılaşma, sözde demokratik bir tutum içerisinde görünmesine rağmen Kıbrıs üzerindeki tahakkümünü korumanın ve sürdürmenin yollarını aramaktadır.

Egemen sınıflar bugün AKP eliyle, 'yeni Osmanlılık' söylemi ile Kıbrıs'ın kuzeyinin gerici tarikat yapıları eliyle fetihçi anlayışı sürdürmeye devam etmektedir. Diğer yandan da AKP eliyle gündeme getirilen ekonomi politikaları ile emekçilerin hakları ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır.

Son 38 yılda uygulanan entegrasyon-asimilasyonla, Türkleştirme ve Sünni-Müslümanlaştırma politikalarına uygun olarak taşınan nüfus sonucunda; 100 bin civarında kalan adanın kuzeyindeki Kıbrıslı nüfus azınlığa düşürülerek; 400 bin civarında Türkiye'nin çeşitli yerlerinden gelen/getirilen taşıma nüfusla, Kıbrıslıların özgür iradesi bloke edilmiştir. Bu, adanın kuzeyindeki Kıbrıslıyı yok etmeyi amaçlayan ve bu coğrafyayı Türkiye'nin bir vilayeti yapmaya çalışan mantalitenin Kıbrıslılar üzerinde en acı saldırı silahı olmuştur. Gelinek noktada, Kıbrıs'ın kendine has kültürü Türkiye Cumhuriyeti'ni yönetenlerin yayılcı politikasıyla, adanın kuzeyinde yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadır.

1. Gerçek bir barış, Kıbrıslıların özgür iradesinin sonucu olacaktır. Kıbrıslılar kendi geleceklerini kendileri tayin etmelidir. Büyük güçlerin hegemonya ve güç mücadelesinin ve çıkar ilişkilerinin içinde kirletilmiş bir çözüm gerçek barışı sağlayamaz. Adada barış ve birlikte yaşam, Kıbrıslıların barış, demokrasi ve kardeşlik doğrultusunda toplumsal

hayatın her alanında yürütecekleri mücadele ve birikimleri üzerinden gelişecektir.

2. Kıbrıs'ta acil bir çözüme ihtiyaç var. Bu çözümün yolu, iki bölge, iki kesimli, siyasi eşitliğe dayanan federal bir Kıbrıs'tır. Böylesi bir gelişme, Kıbrıs sorununun çözüm sürecine yardımcı olacaktır. Kıbrıs sorununun çözümü, bölgede barış mücadelesine katkı sağlayacaktır. Ancak bölgede kalıcı barış hemen sağlanamayacaktır. Kıbrıs'ta, Ortadoğu'da ve Ege'de barış, bölge halklarının emperyalizme ve her tür tahakküme karşı ortak mücadelesi ile hayata geçecektir, bizler böylesi bir barış mücadelesinin parçası olarak mücadele ettik, etmeye devam edeceğiz.
3. Çözüm için adanın tamamının askersizleştirilmesi sağlanmalıdır. Böylesi bir askersizleştirme adadaki İngiliz üslerini ve Amerikan dinleme tesislerini de kapsmalıdır.

4. Kapsamlı askersizleştirmenin yanında, çözüm sürecine yardımcı olacak güven artırıcı önlemlerin de hayata geçirilmesi önemlidir. Bu nedenle bölgesel askersizleştirmeleri, dekonfrantasyon ve Türkiye'nin asker çekmeye başlamasını hemen şimdi talep ediyoruz.

5. 12 Ağustos 1949 tarihli Savaş Zamanı Sivil Halkın Korunması Hakkında Cenevre Konvansiyonu'nun 49. Maddesinde işgal edilmiş bölgelerdeki nüfusun taşınması ve demografik yapının değiştirilmesine yasaklanmıştır:

"Korunmuş kimselerin işgalci güç tarafından işgal edilmiş bölgeden başka bir bölgeye, işgal edilmiş ülkeden başka bir ülkeye bireysel veya kitle halinde zoraki taşınmaları, kovulmaları, her hal ve karda ve şartta, hangi durumda olursa olsun yasaklanmıştır.(...) İşgalci güç, işgal etmiş olduğu bölgeye kendi sivil nüfusunu taşıyamaz"

Türkiye yönetimleri etnik mühendislik çerçevesinde, Cenevre Konvansiyonu'na da aykırı olarak, 1974 yılından sonra, savaş sonrası işgal ettiği bölgeye kitlesel nüfus taşımıştır, taşımaya ve taşınmasına göz yummaya, bu süreci teşvik etmeye de devam etmektedir. Bunun yanında yüz binlerce Kıbrıslı 1974 yılındaki savaş sırasında yerlerinden edilmiş, bıraktıkları taşınır ve taşınmaz malları yağmalanmış, savaş ganimeti olarak diğer topluma dağıtılmıştır.

Türkiye askerinin mevcudiyeti ve Türkiye'den göç ettirilenler Kıbrıs sorununun en zor çözülecek parçalarıdır ve Kıbrıslıların iradesi yok sayılarak Kıbrıs'ın kuzeyinde yeni "yurttaş" yapılması ve yapılmaya devam edilmesi barışı zora sokmaktadır. Özellikle 2004 yılındaki referandum sonrası oluşan göç hareketleri ile Kıbrıs'ın kuzeyindeki eğitim ve sağlık sisteminin de çökmesine neden olan bir nüfus yoğunluğu ortaya çıktı. Göç hareketi ile Kıbrıs'a gelenler devletin asimilasyon aracı olmakla birlikte Türkiye bu insanları sağlıklı yaşam koşullarından

yoksun bir halde köle gibi kullanmaktadır. Su kaynaklarının kısıtlı olduğu bir coğrafyada böylesi bir nüfus yoğunluğu yakın bir gelecekte ciddi ekolojik sorunlara da neden olacaktır. Bu nedenlerle de nüfus taşıma işlemi durdurulmalıdır.

Zorla göç ettirilenlerden Türkiye'ye dönmek isteyenlerin, Sosyal Devlet ilkelerine uygun, insanca yaşam koşulları yaratılarak dönüşleri sağlanmalıdır.

Anlaşma ile birlikte insancıl konular gözetilerek iki tarafın da kabul edeceği miktarda kişi yeni federe devletin yurttaşlığını alacak, ülkenin sosyo-ekonomik yapısına göre de göçmen işçi kabul edilecektir. Bu nedenle, tarafların üzerinde daha önce uzlaşılan bu süreci ortadan kaldıracak hareketlerden uzak durması çağrısını da yapıyoruz.

6. Kıbrıs'ta nüfusun önemli bir kısmı savaşla birlikte yer değiştirmiş, göçe zorlanmıştır. Bu nedenle bugünkü koşullarda bir insan hakkı olan özel mülk edinme

hakkı silah zoru ile ihlal edilmiştir. Her türlü uluslararası hukuka aykırı ve anlaşmaları zora sokan inşaat faaliyetleri zorunlu bireysel olanlar hariç hemen durdurulmalıdır. Kıbrıslı Rumlara, Ermenilere, Maronitlere (Maruniler) ait arazilerin ticari metaya dönüştürülmesine karşı hemen moratoryum ilan edilmelidir. Bu çerçevede yıllardır kapalı tutulan Maraş hemen sahiplerine iade edilmeli, yeniden iskân edilmeleriyle ilgili çalışmalara olanak tanınmalıdır. Antlaşmanın amacına ulaşabilmesi ve gerçek bir barışın olabilmesi için Türkiye, İngiltere ve Yunanistan tarafından verilen zararlar

da tazmin edilmelidir.

7. Kıbrıs Türk liderliği ve Türkiye tarafından daha önce kabul edilen şekilde Omorfo'nun (Güzelyurt) alternatif yerleşim yerleriyle ilgili şehir planlaması ve alt yapı çalışmaları yapılmalıdır. İki büyük toplum dışındaki Kıbrıslı Maronitler (Maruniler)'in de Kıbrıs'ın kuzeyindeki 3 yerleşim yeri askeri kamp olarak kullanılmaktadır. Bu yerleşim yerlerindeki askeri işgal kaldırılarak, Maronitlerin (Maruniler) köylerine geri dönüş olanağı yaratılmalıdır.

Kıbrıs Türkiye için de yıllardır üzerine 'kahramanlık' hikâyelerinin anlatılarak milliyetçi/ırkçı anlayışlara güç taşıyan bir mit olmuştur. Bizler, Türkiye ve Kıbrıs'ı teslim almaya çalışan bu 'fetihçi' anlayışlar karşısında, halklar arasında barış ve kardeşliğin gelişmesi ve Kıbrıslıların kendi geleceklerini özgürce tayin etmeleri noktasında birlikte mücadele edeceğiz. Başka bir gelecek için Kıbrıs'ın gerçek acılarını, hayal kırıklıklarını, umutlarını içeren başka bir tarihi birlikte anlatarak, barışın dilini kurmaya kararlıyız.

Tüm bu tespitler çerçevesinde;

- Kıbrıslıların kendi kendilerini yöneteceği bir çözüm için sürdürülen mücadeleyi destekliyoruz.
- Ortadoğu'da ve Bölgede süren savaş haline karşı bizler tüm taraflara ateşkes çağrısı yapıyoruz, bölgedeki tüm yabancı orduların çekilmesi, bölgedeki bütün üslerin kapatılması için mücadeleyi yükseltmekte kararlı olduğumuzun altını çiziyoruz. Her türlü emperyalist askeri operasyona karşı olduğumuzu bir kez daha vurguluyoruz.
- Bu düşüncelerle bizler Sonbahar'da Türkiye'de, Türkiye'deki diğer siyasi parti, sendika, demokratik kitle örgütlerinin de katılımı ile geniş katılımlı bir konferans organizasyonu için çalışma yapmayı önümüze hedef olarak koyuyoruz.

**HALKLARIN DEMOKRATİK KONGRESİ
ÖZGÜRLÜK VE DAYANIŞMA PARTİSİ
YENİ KIBRIS PARTİSİ**

ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΝΑ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΟΥΝ ΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ

Κείμενο δημοσιογραφικής διάσκεψης που έγινε στην Άγκυρα στις 11/6/2012

Το κυπριακό πρόβλημα κρύβει μέσα του μια μακρά ιστορία συγκρούσεων. Η ζωή των Κυπρίων στην κοινή τους πατρίδα, δεν μπόρεσε να βρει ησυχία από αυτά που επιβάλλουν τα «μεγάλα» όνειρα των εθνικιστικών κύκλων, οι κλασικές ταξικές αντιφάσεις της καπιταλιστικής κοινωνίας και η γεωγραφική αιχμαλωσία που οι ιμπεριαλιστές θεωρούν σημαντική.

Στο χρονικό στάδιο που διανύουμε, οι Κύπριοι προσπαθούν να συνεχίσουν τη ζωή τους μέσα σε ένα χώρο στη μέση του οποίου περνούν συρματοπλέγματα, μέσα σε ένα χώρο στον οποίο χύθηκε αίμα και διαιρέθηκε, σε ένα χώρο όπου ο λαός και γενικά τα πάντα είναι χωρισμένα στα δύο.

Το 1974, ως αποτέλεσμα των γνωστών γεγονότων, η στρατιωτική επιχείρηση της Τουρκίας και η κατοχή του βορείου τμήματος του νησιού, αποτέλεσαν την αιτία για μονιμοποίηση του αποτελέσματος της κατακτητικής πολιτικής που επέφερε η εισβολή.

Αποτέλεσμα αυτής της κατακτητικής πολιτικής είναι το γεγονός ότι η στρατιωτική και γραφειοκρατική ελίτ της Τουρκίας συνεχίζει επίμονα να εφαρμόζει τις πολιτικές αφομοίωσης και ενσωμάτωσης – που εφάρμοζε και το βαθύ κράτος της Τουρκίας – με στόχο να εκτουρκίσουν το βόρειο τμήμα της Κύπρου και να το μετατρέψουν σε ένα Μουσουλμανικό-Σουνιτικό κράτος. Η αντίληψη αυτή στα μέσα της δεκαετίας του '50 αναφερόταν επίσημα ως ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ, ο κύριος στόχος τότε ήταν να επανακτήσουν ολόκληρο το νησί. Σήμερα όσον αφορά το βόρειο τμήμα της Κύπρου, προτάσσεται η πολιτική της ανάκτησης (irredentist) η οποία θα μπορούσε να αναφερθεί και ως «ανάκτηση των πατρογονικών εδαφών και εκτουρκισμός». Γι' αυτό το λόγο, στο βόρειο τμήμα της Κύπρου έχει ιδρυθεί πρεσβεία η οποία λειτουργεί ως νομαρχία. Μέσω της πρεσβείας γίνεται άμεση και έμμεση παρέμβαση στις κοινωνικές πολιτικές και τον πολιτικό χώρο. Η διοίκηση του βόρειου τμήματος της Κύπρου ενεργεί ως ένας ατζέντης της Άγκυρας. Σαν να μη φθάνει ο τουρκικός στρατός, η ηγεσία της «πολιτικής άμυνας» αποτελείται από στρατιωτικούς που διορίζονται από το Γενικό Επιτελείο Στρατού της Τουρκίας. Η «Πολιτική Άμυνα» ανέλαβε την ευθύνη για τη δολοφονία του Κουτλού Ανταλί, καθημερινά με το δικό της ραδιοσταθμό και με διάφορες μορφές μεταδίδει στις μάζες εθνικιστικές και σοβινιστικές εκπομπές, στόλισε το βορρά της Κύπρου με τεράστιες τουρκικές σημαίες και χρησιμοποιείται ως παραβάν για παράνομες δραστηριότητες.

Η κυβέρνηση του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (Κ.Δ.Α.), παρόλο που φαίνεται να διαφοροποιείται από την κλασική κρατική πολιτική και παρόλο που φαίνεται ότι τηρεί μια υποτυπώδη δημοκρατική στάση, εντούτοις αναζητεί τρόπους για συνέχιση της επικυριαρχίας και τυρανίας της επί της Κύπρου.

Σήμερα οι άρχουσες τάξεις, με την υποστήριξη του Κ.Δ.Α., με τη δήλωση περί «νεοθωμανισμού» και με τις οπισθοδρομικές δογματικές υποδομές στο βόρειο μέρος της Κύπρου, συνεχίζουν να συντηρούν την αντίληψη της επεκτατικής πολιτικής. Από την άλλη, με τις οικονομικές πολιτικές που εφαρμόζονται από το Κ.Δ.Α., γίνεται μια προσπάθεια αφανισμού των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Η μετακίνηση του πληθυσμού σύμφωνα με την πολιτική της ενσωμάτωσης και αφομοίωσης που εφαρμόζει τα τελευταία 38 χρόνια η Άγκυρα καθώς και οι πολιτικές εκτουρκισμού και μετατροπής του βόρειου τμήματος της Κύπρου σε ένα Μουσουλμανικό – Σουνιτικό κράτος, είχε ως αποτέλεσμα να μειωθεί ο κυπριακός πληθυσμός στη βόρεια πλευρά του νησιού γύρω στις 100 χιλιάδες, ενώ με τη μεταφορά των 400 χιλιάδων πληθυσμού από διάφορες περιοχές της Τουρκίας, μπλοκαρίστηκε η ελεύθερη βούληση των Κυπρίων. Η λογική αυτή που στοχεύει στον αφανισμό των Κυπρίων από το βόρειο τμήμα του νησιού και στην προσπάθεια έτσι ώστε αυτός ο γεωγραφικός χώρος να μετατραπεί σε Νομό της Τουρκίας, κατέστη το πιο επικίνδυνο όπλο εναντίον των Κυπρίων. Στο σημείο που φθάσαμε, η τουρκοκυπριακή κοινότητα στο βόρειο τμήμα του νησιού αντιμετωπίζει τον κίνδυνο αφανισμού λόγω της επεκτατικής πολιτικής των κυβερνήσεων της Τουρκικής Δημοκρατίας, που αντιμετωπίζει την Κύπρο ως φέ-

ουδο.

1. Μια πραγματική ειρήνη, θα έχει ως αποτέλεσμα οι Κύπριοι να επανακτήσουν την ελεύθερη βούληση τους. Οι Κύπριοι πρέπει να καθορίζουν οι ίδιοι το μέλλον τους. Μια κουτσουρεμένη διευθέτηση η οποία θα επιβληθεί από τις μεγάλες δυνάμεις, ο ανταγωνισμός τους για ηγεμονία και επιβολή καθώς και οι σχέσεις συμφερόντων, δεν εξασφαλίζουν την πραγματική ειρήνη. Η ειρήνη και η συμβίωση στο νησί θα διασφαλιστεί μόνο μέσω των αγώνων που θα διεξαγάγουν οι Κύπριοι σε κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής στο πλαίσιο της ειρήνης, της δημοκρατίας και της αδελφοσύνης.
2. Στην Κύπρο υπάρχει ανάγκη για λύση το συντομότερο δυνατόν. Ο δρόμος γι' αυτή τη λύση είναι μια ομόσπονδη Κύπρος, η οποία να στηρίζεται στη διζωνικότητα, στη δικαιοδικότητα και στην πολιτική ισότητα. Μια τέτοια εξέλιξη θα βοηθήσει στη διαδικασία επίλυσης του κυπριακού προβλήματος. Ωστόσο, δεν θα μπορέσει να επιτευχθεί αμέσως η μόνιμη ειρήνη στην περιοχή. Η ειρήνη στην Κύπρο, στην Μέση Ανατολή και στο Αιγαίο, θα επέλθει με τον κοινό αγώνα των λαών της περιοχής ενάντια στον ιμπεριαλισμό και κάθε είδους καταδυνάστευση. Εμείς, παλέψαμε, για μια τέτοια ειρήνη και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε.
3. Για την επίτευξη της λύσης πρέπει να αποστρατικοποιηθεί το σύνολο του νησιού. Μια τέτοια αποστρατικοποίηση πρέπει να περιλαμβάνει τις Βρετανικές Βάσεις και τις εγκαταστάσεις παρακολούθησης των Αμερικανών που βρίσκονται στο νησί.
4. Παράλληλα με την περιεκτική αποστρατικοποίηση, είναι σημαντικό να εφαρμοστούν και μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης τα οποία θα είναι υποβοηθητικά στη διαδικασία της λύσης.
5. Το 49ο άρθρο της Συνθήκης της Γενεύης σχετικά με την Προστασία των Πολιτών (αμάχων) σε Περίοδο Πολέμου, ημερομηνίας 12 Αυγούστου 1949, αναφέρει:

«απαγορεύεται η υποχρεωτική μεταφορά ή δίωξη, είτε ατομικά είτε μαζικά, οποιωνδήποτε προσώπων τελούν υπό προστασία, από μια κατεχόμενη περιοχή σε μια άλλη περιοχή ή από μια κατεχόμενη χώρα σε μια άλλη χώρα, εκ μέρους της κατοχικής δύναμης υπό οποιοδήποτε συνθήκες, απόφαση και όρο και σε οποιαδήποτε περίπτωση... η κατοχική δύναμη δεν μπορεί να μεταφέρει τους δικούς της πολίτες στην περιοχή που κατέλαβε»

Η Τουρκία, μετά τον πόλεμο του 1974, στο πλαίσιο των εθνικών της μηχανοραφιών, αντιβαίνοντας τη Συνθήκη της Γενεύης, μετέφερε μαζικά πληθυσμό στην περιοχή που κατέλαβε και συνεχίζει να ευνοεί τη μεταφορά πληθυσμού και να παροτρύνει τη συνέχιση της μεθόδου αυτής. Παράλληλα, εκατοντάδες χιλιάδες Κύπριοι, κατά τη διάρκεια του πολέμου του 1974, εκδιώχθηκαν από τα μέρη τους, λεηλατήθηκαν οι περιουσίες τους και οι περιουσίες που εγκατέλειψαν διανεμήθηκαν ως λάφυρα πολέμου.

Η παρουσία των Τούρκων στρατιωτών και των Τούρκων εποίκων αποτελούν το πιο δύσκολο κομμάτι για επίλυση του Κυπριακού και η πολιτογράφηση νέων «πολιτών» στο βόρειο μέρος της Κύπρου, χωρίς να υπολογίζεται η βούληση των Κυπρίων, δυσκολεύει την επίτευξη ειρήνης.

Ιδιαίτερα τα κύματα μεταναστών που δημιουργήθηκαν μετά το δημοψήφισμα του 2004, κατέδειξαν την πυκνότητα πληθυσμού που αποτέλεσε την αιτία για κατάρρευση και του εκπαιδευτικού συστήματος και του συστήματος υγείας στο βόρειο μέρος της Κύπρου. Παρά το γεγονός ότι αυτοί που ήρθαν στην Κύπρο με το μεταναστευτικό κύμα χρησιμοποιούνται ως το μέσο αφομοίωσης του κράτους, η Τουρκία χρησιμοποιεί αυτούς τους ανθρώπους σαν σκλάβους που στερούνται των υγείων συνθηκών διαβίωσης.

Μια τέτοια πυκνότητα πληθυσμού σε μια γεωγραφική περιοχή της οποίας οι πηγές νερού είναι περιορισμένες, αποτελεί αιτία εμφάνισης σοβαρών οικολογικών προβλημάτων.

Πρέπει άμεσα να σταματήσει η μεταφορά πληθυσμού. Για όσους αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στη βόρεια Κύπρο και οι οποίοι επιθυμούν να επιστρέψουν στην Τουρκία, πρέπει να διασφαλιστεί η

επιστροφή τους, δημιουργώντας παράλληλα ανθρωπίνες συνθήκες διαβίωσης σύμφωνα με τις αρχές του Κοινωνικού Κράτους.

Με βάση τις πρόνοιες για τη συμφωνία επίλυσης του Κυπριακού και τα ανθρωπιστικά θέματα, τα άτομα που θα περιλαμβάνονται στην αναλογία του πληθυσμού που θα αποδεχτούν οι δύο πλευρές, θα εξασφαλίσουν την υπηκοότητα του ομόσπονδου κράτους, ενώ οι μετανάστες/εργάτες θα γίνονται αποδεχτοί σύμφωνα με την κοινωνικο-οικονομική δομή της χώρας. Ως εκ τούτου, κάνουμε έκκληση να αποφευχθούν ενέργειες που θα ακυρώσουν τη διαδικασία που συμφωνήθηκε νωρίτερα μεταξύ των δύο πλευρών.

6. Με τον πόλεμο, ένα σημαντικό μέρος του πληθυσμού στην Κύπρο αναγκάστηκε να αλλάξει τόπο διαμονής και να μεταναστεύσει. Ως εκ τούτου, το δικαίωμα της προσωπικής περιουσίας, το οποίο αποτελεί ανθρωπινό δικαίωμα, καταπατήθηκε με τη βία των όπλων. Με εξαιρεση των οικοδομικών δραστηριοτήτων ιδιωτών, πρέπει να σταματήσουν αμέσως οι οικοδομικές δραστηριότητες, οι οποίες αντίκεινται στο διεθνές δίκαιο και που δυσκολεύουν την επίτευξη συμφωνίας. Πρέπει να κηρυχθεί αμέσως μορατόριουμ στην εμπρομηματοποίηση των ακινήτων που ανήκουν σε Ελληνοκυπρίους, Αρμενικούς και Μαρωνίτες. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να επιστραφεί αμέσως στους νόμιμους ιδιοκτήτες του το Βαρώσι, το οποίο κρατείται για χρόνια κλειστό και να αναγνωριστεί η δυνατότητα διεξαγωγής εργασιών που σχετίζονται με την επανεγκατάσταση σ' αυτό. Πρέπει να αποκατασταθούν τα πλήγματα που επέφερε ο πόλεμος, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της λύσης και να υπάρξει μια πραγματική ειρήνη.
7. Η τουρκοκυπριακή διοίκηση και η Τουρκία πρέπει να προχωρήσουν στο σχεδιασμό και στις εργασίες υποδομής στην πόλη της Μόρφου για τη δημιουργία εναλλακτικού χώρου εγκατάστασης, κάτι το οποίο έγινε αποδεκτό στο παρελθόν. Τρεις από τις περιοχές των Μαρωνιτών στο βόρειο τμήμα της Κύπρου χρησιμοποιούνται ως στρατόπεδα. Η στρατιωτική κατοχή των περιοχών αυτών πρέπει να σταματήσει και πρέπει να δοθεί στους Μαρωνίτες η ευκαιρία να επιστρέψουν στα χωριά τους.

Η Κύπρος εδώ και χρόνια αποτελεί για την Τουρκία ένα μύθο ο οποίος αναφέρεται σε ηρωικές ιστορίες με ρατσιστικό και εθνικιστικό χαρακτήρα. Εμείς, θα αγωνιστούμε ενωμένοι ενάντια στην Τουρκία και στις «κατακτητικές» αντιλήψεις, προσβλέποντας στη διασφάλιση της ειρήνης και της αδελφοσύνης μεταξύ των λαών και με σκοπό οι Κύπριοι να καθορίσουν οι ίδιοι το μέλλον τους. Στοχεύοντας σε ένα διαφορετικό μέλλον, είμαστε αποφασισμένοι μαζί να πούμε μια άλλη ιστορία η οποία να περιέχει τα πραγματικά βασάνα της Κύπρου, τις απογοητεύσεις της και τις ελπίδες της.

Στο πλαίσιο όλων αυτών των διαπιστώσεων:

- Στηρίζουμε τον αγώνα που συνεχίζεται για επίτευξη μιας λύσης, στην οποία οι Κύπριοι θα αυτοδιοικούνται.
- Κάνουμε έκκληση προς όλες τις πλευρές για κατάπαυση του πυρός στην εμπόλεμη κατάσταση που συνεχίζεται στην Μέση Ανατολή και στην γύρω περιοχή. Υπογραμμίζουμε την αποφασιστικότητά μας για εντατικοποίηση του αγώνα, προκειμένου να αποσυρθούν όλα τα ξένα στρατεύματα και να κλείσουν όλες οι βάσεις που βρίσκονται στην περιοχή. Τονίζουμε για ακόμα μια φορά ότι εναντιωνόμαστε σε κάθε είδος ιμπεριαλιστική στρατιωτική επιχείρηση.
- Με τις σκέψεις αυτές, θέτουμε ως στόχο να εργαστούμε προκειμένου το Φθινόπωρο να διοργανωθεί στην Τουρκία ένα ευρείας συμμετοχής συνέδριο, με τη συμμετοχή και άλλων πολιτικών κομμάτων, συντεχνιών και δημοκρατικών μαζικών οργανώσεων της Τουρκίας.

HDK – ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ (αποτελείται από BDP – Κόμμα Ειρήνης και Δημοκρατίας, EMEP – Εργατικό Κόμμα, SDP – Κόμμα Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας, Κόμμα Σοσιαλιστών Εργατών και άλλα κόμματα και οργανώσεις)

ÖDP – KOMMA ELEΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

YKP – KOMMA NEA KYΠPOΣ

Ένας μήνας στη ζωή της κοινωνίας των πολιτών – Νομικές Μάχες, Ευκαιρίες Χρηματοδότησης και Δημιουργία Ντοκιμαντέρ

Ο Ιούνιος του 2012 θα μείνει ορόσημο στην ιστορία για την προστασία των ευάλωτων ομάδων στην Κύπρο. Στις 5 Ιουνίου το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας απέσυρε όλες τις κατηγορίες για διατάραξη της δημόσιας τάξης εναντίον του Δώρου Πολυκάρπου, Εκτελεστικού Διευθυντή της ΚΙΣΑ, ΜΚΟ για τα δικαιώματα των μεταναστών. Η υπόθεση παρουσιάστηκε ενώπιον του δικαστηρίου μετά τη βίαιη επίθεση εναντίον του Φεστιβάλ Rainbow στην παραλία των Φοινικούδων στη Λάρνακα το Νοέμβριο του 2010 από μέλη των ακροδεξιών κινημάτων, όταν οι αρχές επιβολής του νόμου επέλεξαν να διώξουν τον Πολυκάρπου αντί να συλλάβουν και να προσάψουν στην δικαιοσύνη αυτούς που επιτέθηκαν και τραυμάτισαν σοβαρά θεατές του Φεστιβάλ. Με τη συνεχή στήριξη από αριθμό ευρωπαϊκών δικτύων ΜΚΟ, συμπεριλαμβανομένων των PICUM (Διεθνής Πλατφόρμα για την Προστασία Μεταναστών Χωρίς Χαρτιά), ENAR (Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εναντίον στο Ρατσισμό), Migreurop και EMHRN (Ευρω-Μεσογειακού Δίκτυο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων), που έστειλαν τρεις αποστολές παρατηρητών για την παρακολούθηση των δικαστικών διαδικασιών, ο Δώρος Πολυκάρπου και η ΚΙΣΑ πέτυχαν μια σημαντική νίκη για τις ΜΚΟ ανθρωπίνων δικαιωμάτων που δραστηριοποιούνται στην Κύπρο. Επιπλέον, το Τουρκοκυπριακό Ίδρυμα Ανθρώπινων Δικαιωμάτων οργάνωσε εκδήλωση στη Λευκωσία για τον εορτασμό της Διεθνούς Ημέρας για τα Θύματα Βασανιστηρίων (26 Ιουνίου), η οποία περιλάμβανε αφηγήσεις από πρόσφυγες που βρήκαν καταφύγιο στο νησί.

Αυτό το μήνα πραγματοποιήθηκε επίσης η έναρξη του δεύτερου γύρου Μικρών Επιδοτήσεων από την Youth Power, ένα δικαιοδικό δίκτυο μη κυβερνητικών οργανώσεων νεολαίας, που έχει στόχο την παροχή υποδομών σε εγγεγραμμένες οργανώσεις, άτυπες ομάδες και μεμονωμένα άτομα για να υλοποιήσουν τα δικαιοδικά τους έργα που αφορούν τους νέους. Για όσους

ενδιαφέρονται, η διαδικασία υποβολής αιτήσεων είναι ανοικτή από την Παρασκευή 15 Ιουνίου μέχρι τη Δευτέρα 16 Ιουλίου και περισσότερες πληροφορίες είναι διαθέσιμες στην ιστοσελίδα www.youthpowercyprus.org. Κάθε νέο έργο μπορεί να λάβει χρηματοδότηση μέχρι € 15.000 μέσω του προγράμματος αυτού, που χρηματοδοτείται από το Πρόγραμμα Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών – Δράση για Συνεργασία και Εμπιστοσύνη στην Κύπρο (UNDP-ACT). Στο μεταξύ, στις 23 Ιουνίου στο Cyprus Community Media Centre (CCMC) έληξε το πρόγραμμα «Graffiti for Peace», ένα πρόγραμμα που χρηματοδοτήθηκε στον πρώτο γύρο Μικρών Επιδοτήσεων. Η εκδήλωση σηματοδότησε το τέλος μιας σειράς τριών εργαστηρίων για νέους και από τις δύο κοινότητες, που έγιναν στη διάρκεια Σαββατοκύριακων και αφορούσαν στη χρήση της «επαναστατικής» τέχνης του γκράφιτι για να εκφράσουν τις αντιλή-

ψεις τους για την ειρήνη και τη συμφιλίωση.

Προσβλέποντας στον επόμενο μήνα, το Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού Κινηματογράφου της Κύπρου (ICFFCY) διοργανώνει μια κατασκήνωση για ντοκιμαντέρ στη Λευκωσία – την κατασκήνωση DOCYouth – στις 2-7 Ιουλίου. Κατά τη διάρκεια του προγράμματος μιας εβδομάδας οι συμμετέχοντες θα έχουν την ευκαιρία να συνεργαστούν με τον διάσημο θεωρητικό του κινηματογράφου Michael Renov και τον βραβευμένο σκηνοθέτη Alex Rotaru μαζί με Κύπριους σκηνοθέτες, για να αναπτύξουν τεχνικών για ντοκιμαντέρ, καθώς και να δημιουργήσουν τις δικές τους ταινίες μικρού μήκους. Η εκδήλωση συνδιοργανώνεται από το Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ και τη USC Σχολή Κινηματογραφικών Τεχνών (SCA), σε συνεργασία με το CCMC, το Sugarfoot Films, Λευκωσία 2017 και την Αμερικανική Πρεσβεία στη Λευκωσία.

Sivil Toplum Hayatında Bir Ay – Hukuksal Savaşlar, Kaynak Fırsatları ve Belgesel Yapımı

KISA'nın Yürütme Müdürü Doros Polikarpu'ya yönelik kamu düzenini bozmak yönündeki tüm suçlamaları düşürdü. Bu dava, 2010 yılının Kasım ayında Larnaka'da, Finikudes Sahili'nde yapılan Rainbow Festivali'ne karşı aşırı sağ hareketlerin üyeleri tarafından uygulanan vahşice saldırının ardından mahkeme önüne konuldu. Yasa koruma makamları; bu saldırının ardından, festivale katılanlara saldıran ve yaralayanları yakalayıp adalete teslim edeceklerine Polikarpu'yu kovuşturmayı tercih etmişlerdi. Yargılama sürecinin izlenmesi için üç temsilci gönderen PICUM (Belgesiz Göçmenlerin Korunmasına Yönelik Uluslararası Platformu), ENAR (Avrupa'da Irkçılığa Karşı Ağ), Migreurop ve EMHRN (Avrupa-Akdeniz İnsan Hakları Ağı) dahil olmak üzere bir grup Avrupa STK ağlarının sürekli destekleri ile Doros Polikarpu ve KISA, Kıbrıs'ta faaliyet gösteren İnsan Hakları Sivil Toplum Kuruluşları açısından önemli bir zafer elde ettiler. Ayrıca, Kıbrıslı Türk İnsan Hakları Vakfı Lefkoşa'da (26 Haziran tarihinde) İşkence

Mağdurlarıyla Dayanışma Günü'ne ilişkin bir panel düzenledi ve bu panelde adada sığınmacı olarak bulunan mültecilerin anlattıklarına da yer verildi.

Bu ay, bunların yanında iki toplumlu gençlik STK ağı olan Youth Power tarafından organize edilen ikinci tur Küçük Hibe Programı başladı. Youth Power'ın amacı, kayıtlı örgütlere, gayri resmi gruplara ve bireysel girişimlere iki toplumlu etkinlikler gerçekleştirmeleri için altyapı sağlamaktır. İlgilenenler için, başvuru tarihleri 15 Haziran Cuma gününden 16 Temmuz Pazartesi gününe kadar açık olacaktır. Daha fazla bilgi almak isteyenler www.youthpowercyprus.org sayfasını ziyaret edebilirler. Her yeni proje, Birleşmiş Milletler İşbirliği için Kalkınma ve Güven Programı'nca (UNDP ACT) finanse edilen bu program aracılığıyla 15.000 €'ya kadar finansman alabilir. Bu arada, 23 Haziran tarihinde, Cyprus Community Media Centre'da (CCMC) Youth Power Küçük Hibe Programı'nın ilk turu ile finanse edilen «Graffiti for Peace» etkinliği yapıldı. Bu

etkinlik, iki toplumdaki gençlerin katıldığı ve hafta sonları gerçekleşen, gençlerin barış ve bir arada yaşamaya ilişkin düşüncelerini yansıtmak adına «devrimci» grafiti sanatını icra etme ile ilgili üç haftalık atölye çalışmalarının sonuna damgasını vurdu.

Önümüzdeki aya bakacak olursak; Kıbrıs Uluslararası Çocuk festivali (ICFFCY), 2-7 Temmuz tarihleri arasında Lefkoşa'da bir Belgesel Gençlik Kampı –DOCYouth Kampı- düzenliyor. Bir haftalık program süresince, katılımcılar, ünlü film teorisyeni Michael Renov ve ödüllü yönetmen Alex Rotaru yanında Kıbrıslı film yapımcıları ile de çalışma fırsatı bularak belgesel tekniklerini geliştirme ve kendi kısa filmlerini yaratma olanağı bulacak. Bu etkinlik, ABD Dışişleri Bakanlığı, Güney Kaliforniya Sinema Sanatları Okulu (SCA), Kıbrıs Uluslararası Çocuk festivali (ICFFCY), Kıbrıs Toplum Medya Merkezi (CCMC), Sugarfoot Film, Lefkoşa 2017 ve ABD Lefkoşa Büyükelçiliği tarafından birlikte düzenleniyor.